

# E. Morawiec

---

## Ernst Kretschmer

---

Studia Philosophiae Christianae 1/2, 324

---

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

14. Galilée et la révolution scientifique du XVII siècle, 1955 r.
15. L'hypothèse et l'expérience chez Newton, 1956 r.
16. La révolution astronomique. Copernic-Kepler-Borelli, 1961 r.
17. Du monde clos à l'univers infini, 1962 r.
18. Études d'histoire de la pensée philosophique, 1962 r.

Nadto należy wspomnieć, że A. Koyré wydał niektóre dzieła Anzelma z Canterbury, Spinozy i Newtona.

E. Morawiec

### Ernst Kretschmer

Ernst Kretschmer urodził się w Wustenrot w dniu 8 października 1888 r. Na Uniwersytetach w Tubingen i w Munich studiował medycynę i neurologię. W 1913 r. uzyskał stopień doktora, a w roku 1918 tytuł docenta Uniwersytetu w Tubingen. Profesorem zwyczajnym został w 1926 r. Od roku 1926 pracuje w charakterze dyrektora kliniki neurologicznej na Uniwersytecie w Marburgu. W 1946 r. opuszcza Uniwersytet Marburski i przenosi się do Tubingen, gdzie obejmuje katedrę psychiatrii i neurologii. W tym samym roku otrzymuje doktorat honoris causa z filozofii na Uniwersytecie w Würzburg'u, a w 1952 r. doktorat honoris causa z medycyny na Uniwersytecie Katolickim w Santiago w Chile. Umarł w dniu 8 lutego 1964 r.

Prace naukowe Ernst'a Kretschmera wniosły bardzo wiele w ogólny dorobek naukowy. Na specjalną uwagę zasługują następujące: Körperbau und Charakter. Untersuchungen zum Konstitutionsproblem und zur Lehre von der Temperamenten, 1921 (22-gie wyd. 1958). Geniale Menschen, 1929. (5-te wyd. 1958). Der sensitive Beziehungswahn, 1918. (5-te wyd. 1950). Medizinische Psychologie, 1922, (10-te wyd. 1950) Über Hysterie, 1923. (5-te wyd. 1948 p. t. Hysterie, Reflex und Instinkt). Die Persönlichkeit der Athletiker, 1936. Psychotherapeutische Studien, 1949.

E. Morawiec

### Réginald Garrigou-Lagrange

Garrigou-Lagrange urodził się w Auch we Francji, w dniu 21 lutego 1877 r. Jako student medycyny w 1897 r. wstąpił do zakonu ojców dominikanów. Studia w zakresie filozofii i teologii ukończył w Paryżu na Uniwersytecie w Sorbonie. Już od 1905 r. Garrigou-Lagrange był wykładowcą filozofii i teologii. W 1909 r. w charakterze profesora obejmuje katedrę teologii dogmatycznej w „Angelicum”. Długi czas pełni funkcję radcy przy Kongregacji Świętego Oficjum. Jest również członkiem Akademii św. Tomasza w Rzymie. Umarł w dniu 15 lutego 1964 r. w Rzymie.

Garrigou-Lagrange pozostawił bogate studium z dziedziny filozofii, oraz teologii. Oto niektóre jego publikacje:

1. Le sens commun, la philosophie de l'être et les formules dogmatiques (suivi d'une étude sur la valeur de la critique moderniste des preuves thomistes de l'existence de Dieu, 1904. (4-te wyd. 1936)